

ВИЖНИЦЬКИЙ ОПОРНИЙ ЛЦЕЙ
ІМ. ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА
ВИЖНИЦЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
ВИЖНИЦЬКОГО РАЙОНУ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

КНИГА ЗВИТЯГ

Рій
«НЕСКОРЕНІ»

КЕРІВНИК РОЮ:
Денис ІВАНЮК

ВИХОВНИК РОЮ:
Наталія ДРУК

ЗМІСТ

СКЛАД РОЮ	3
ВСТУП	8
I. СПАДОК	
1. «Заслужений вчитель України» Петро КОВАЛЮК	9
2. «Тимчасовий Український комітет» в м.Вижниця	12
II. ЗДОБУТОК	16

СКЛАД РОЮ

✚ Панасенко Віолетта Романівна – ройова

«Магура»

✚ Клим Дмитро Ігорович – хорунжий

«Центровий»

 Слобода Сергій Русланович

«Якудза»

 Кінаш Юрій Олексійович

«Кенгуру»

 Десимолєєв Ігор Андрійович

«Грай»

 Паушак Ангеліна Ярославівна

«Пантера»

 Сербин Дмитро Віталійович

«Барт»

 Чорней Крістіна Мар'янівна

«Гайвка»

✚ Іванюк Денис Миколайович— керівник рюу

✚ Рюу «НЕСКОРЕНІ»

ВСТУП

*«Душу Богові,
життя Україні,
честь собі!»*

Патріотизм сьогодні є нагальною потребою і для людей, і для держави, оскільки саме сьогодні Україна переживає найбільше випробування у своїй боротьбі за територіальну цілісність та незалежність. Виховання учнівської молоді повинно ґрунтуватися саме на знанні історико-культурних традицій народу, воїнів Київської Русі, українського козацтва, січових стрільців, борців із німецьким фашизмом, та, враховуючи останні події - героїзмі наших захисників, які наразі захищають нашу країну від окупантів.

Вихованням таких юних патріотів займається наш опорний лицей. Військово-патріотичне виховання учнів здійснює весь педагогічний колектив, та особлива увага приділяється під час занять із допризовної підготовки, де учні знайомляться із специфікою військової праці, готуються до виконання обов'язків солдата, дізнаються про особливості служби в Збройних Силах України, виховують в собі якості, необхідні майбутньому воїнові. Програма допризовної підготовки дозволяє використовувати матеріали із життя воїнів, на заняттях з вогневої підготовки, надається можливість показати переваги нашої стрілецької зброї, вивчення військової присяги дозволяє розкрити важливі вимоги до морально-бойових якостей воїнів, формує почуття національної гордості за Збройні сили України, за Батьківщину.

Та особливим прикладом роботи з молоддю в національно-патріотичному вихованні є участь наших лицейців у Всеукраїнській дитячо-юнацькій військово-патріотичній грі «Сокіл» («Джура»).

I. «СПАДОК»

1. «Заслужений вчитель України» Петро КОВАЛЮК

Петро Михайлович Ковалюк народився 22 травня 1982 року в місті Вижниця, проживав у селі Черешенька, Вижницького району. Петро – старший син у сім'ї Михайла та Лідії Ковалюків. Викладав історію та «Захист України» у Вижницькому опорному ліцеї ім. Юрія Федьковича. Був творчим, досвідченим педагогом, змілим організатором. Заслужений вчитель України. Власним прикладом показував учням справжню

любов до нашої держави та її демократичних принципів.

З 2014-го по 2018-й роки – служив у Збройних Силах України. З 10 серпня 2016-го по 9 березня 2018-го року виконував бойові завдання в зоні проведення АТО, де займав посади старшого офіцера мобілізаційного відділення Вижницького РВК, заступника командира батареї з МПЗ, командира батареї, заступника командира дивізіону з МПЗ та командира дивізіону 44-ї окремої артилерійської бригади.

За період служби був нагороджений відзнакою голови Тернопільської ОДА – орденом «Хрест Слави». За досягнення у військовій службі – почесним нагрудним знаком начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗСУ II ступеня, почесною відзнакою 44 бригади, медалями «Учасник АТО» та «Ветеран війни».

З 1 вересня 2018 року повернувся на попередню посаду вчителя у Вижниці. Петро Ковалюк був один з провідних фахівців Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри «Сокіл» («Джура»). Усі, хто мав нагоду знати пана Петра, відгукувались про нього як про надзвичайно творчу особистість, умілого наставника учнів та вихованців, прекрасного батька двох дітей, чудового колегу, сина, чоловіка, наділеного найкращими людським чеснотами.

Петра Михайловича називали провідним світилом національно-патріотичного виховання на Буковині. Він умів запалити серця дітей під час вишколів, занять, уроків, був підтримкою та наставником не тільки в школі, а й за її межами. Родзинкою його підходу до дітей

була організація цікавих івентів, які допомагали ще більше здружитись та гуртуватись у спільній справі: чи то в поході, чи то під час співів біля вогнища та інших розваг.

Військово-патріотичному вихованню дітей учитель приділяв основну увагу. Як класний керівник показав себе відповідальним, ерудованим, високопрофесійним педагогом, що уміло згуртовував батьків та дітей, які його безмежно любили та поважали за щирість і патріотизм. Петро Ковалюк мав активну життєву позицію і багато

часу приділяв громадській роботі.

З початком повномасштабної військової агресії, 24 лютого 2022 року, одразу вступив до лав Територіальної оборони Вижниччини, з 13 березня був зарахований до ЗСУ капітаном артилерії. Воював на Сумщині, Харківщині, Донеччині. За рік війни додому приїжджав двічі. Уперше — в липні 2022-го, потім — у жовтні. Двічі не пробув вдома стільки, скільки мав — обставини змінювались, його викликали на фронт.

Явора поважали і любили всі, хто його знав, за те особливе світло, яке випромінював. Він був лідером, який вмів надихати, підіймати бойовий дух побратимів. Як офіцер, вірний присязі, не ховався за спину, не шукав легких шляхів.

Його відданість Україні, як у справжнього патріота, виявлялась у діях і вчинках. Вірний син своєї Батьківщини, у найважчі для неї часи залишав рідний дім, учительську справу, одягав однострій і брав до рук зброю.

Загинув Петро Михайлович, командир роти вогневої підтримки 93 батальйону 107 бригади ТРО, 11 січня 2023 року у боях на Донбасі. Похований у рідному селі Черешенька Вижницького району. Учні і колеги-вчителі згадують про Петра Михайловича лише з теплом та неймовірною любов'ю.

У воїна залишились батьки, дружина та двоє синів, молодший — Михайлик, учень другого класу Вижницького опорного ліцею ім. Ю.Федьковича. Старший син Богдан навчається в Одеській військовій

академії. Зараз він перебуває на стажуванні в Англії і одночасно є перекладачем для українських військових, які також проходять там навчання.

На території Вижницького опорного ліцею, в день народження загиблого — 22.05.2023р. встановлено пам'ятний барельєф, де колеги, учні та жителі міста вшановують пам'ять Героя.

Ліцеїсти запалені вогнем від справжнього Героя, вчителя, наставника і командира "Явора", він благословляє їх з небес на перемогу і бачить, що справа його продовжується,

2. «Тимчасовий Український комітет» в м.Вижниця

Початок німецько-радянської війни (22 червня 1941 року) дав змогу населенню Буковини виявити його істотно-природні почуття та прагнення. Як після розвалу Австрійської монархії у 1918 році, так і пізніше українці приступили до переобрання влади у свої руки з вірою й бажанням пізніше прилучити Буковину до Самостійної та Соборної України.

Воєнні дії на східному фронті не були несподіванкою для українського підпілля Буковини, яке від початку 1941 року готувалося до цього і відразу ж приступило до дії. Розправи з червоноармійцями та протокомуністичною адміністрацією почалися з українських Карпат, де знаходився центр українського підпілля, а потім далі на північ, до Чернівців та Дністра.

Особливо великих втрат зазнали більшовики на Вижниччині, де українське національне повстання набрало чималих розмірів. Організатором і керівником цього повстання було підпілля ОУН.

Під тиском українського збройного спротиву більшовицькі підрозділи покинули Вижницю наприкінці червня 1941 року. З доручення ОУН було організовано на всю Вижниччину "Тимчасовий Український Комітет" на чолі з М. Мичковським, який і перебрав у свої руки всі громадські установи.

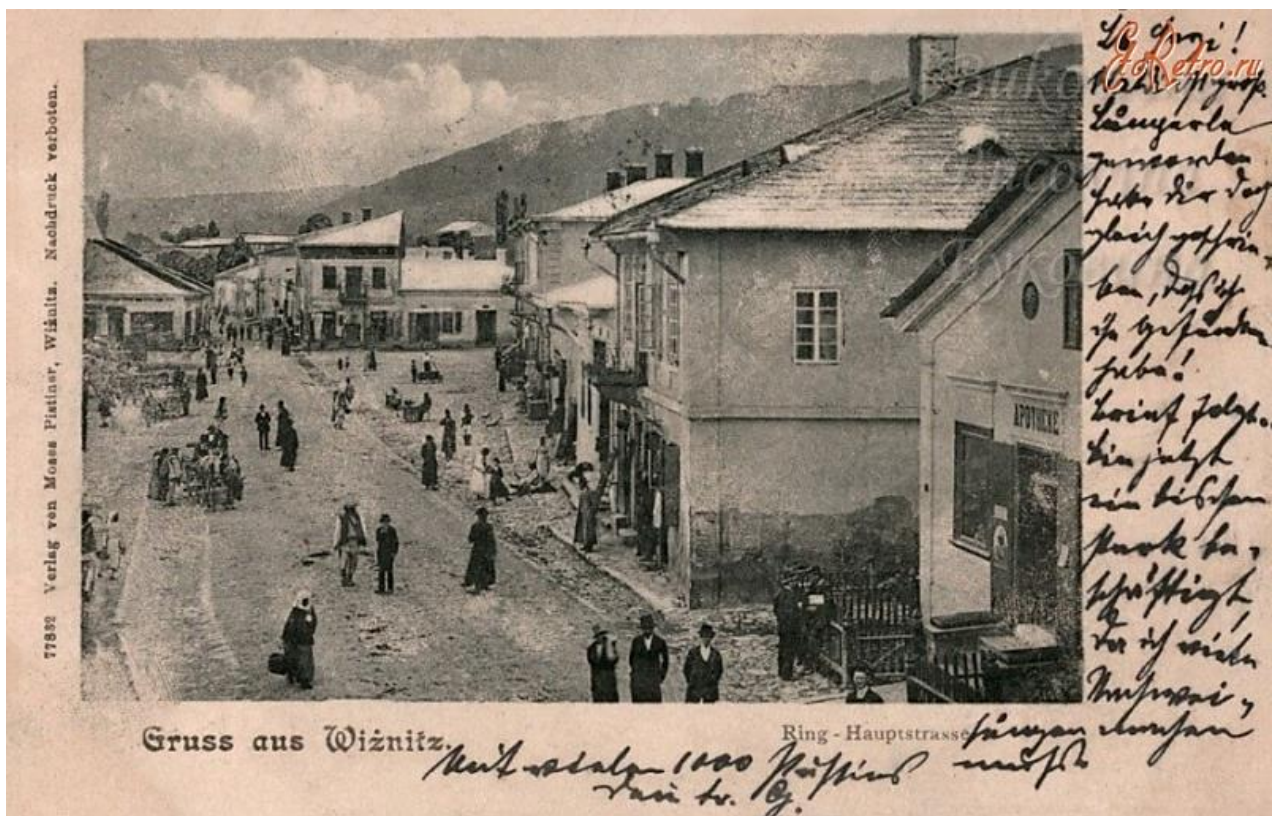
Мирослав Мичковський

(01. 09. 1909– 20. 07. 1997)
— громадський діяч. Був членом українського товариства «Буковина» в Бухаресті. 1941–44 очолював Тимчасовий Український комітет у м. Вижниця (Чернівецької області), який координував діяльність усіх громадських організацій

Ось як описує Мичковський ці історичні події на Вижниччині:

"Вибраний тимчасовий комітет почав урядувати в будинку Держ-Банку, в центрі Вижниці. Першим його завданням було забезпечити порядок і схоронити громадське добро для "майбутньої Української Держави" і тому головну увагу звернули на створення власної поліції. При допомозі військововишколених одиниць зорганізовано поліційні частини з молодців з довколишніх сіл. Їх озброєно зброєю, що залишила совєцька міліція".

Німецько-радянська війна мала на Буковині більше партизанський характер. Вже першого дня війни німецькі бомбардувальники знищили всі радянські літаки на летовищі Жучка-Рогізна, опанувавши цілковито територію з повітря. Радянські війська нищили все перед своїм відступом. У Чернівцях червоноармійці знищили Поштову вулицю та лівий бік вулиці, яка йде з ринку до будинку фінансової адміністрації. В Лужанах пошкодили залізничний вокзал. Вступаючи в Чернівці, румунські війська спалили синагогу. Важливу роль у цей період часу відіграв український повстанський рух.

Звістка про створення української влади у Вижниці швидко облетіла всі села району і вже першого ж дня зійшлася до міста велика

кількість людей, делегатів з усієї Вижниччини. На площі в центрі Вижниці відбулась велика маніфестація, на якій М. Мичковський повідомив про створення "Тимчасового Українського Комітету", що перебрав владу у цілому районі. Після маніфестації прибула до комітету делегація з представників єврейських громад, яка повідомила про свою лояльність та попросила опіки.

За час української влади не було випадків убивств чи грабунку, а погром на євреїв здійснювався румунською армією після її приходу.

Радянська армія відступала далі на північ; по всіх місцевостях Буковини українське населення приступало до переобрання влади й збереження ладу. Організований рух перекинувся з Вижниччини на Вашківський район; в цей же час переобрання влади відбулося в Чернівцях, Кіцмані та Заставні. На ратуші міста Чернівців знову замайорів український прапор, а провідні українські діячі підготували скликання конституанти з усієї Буковини.

Все це не відбувалося без жертв: багато українських патріотів розстрілювали більшовики під час відступу, інших примусово забирали з собою. В Кіцмані під час відступу радянські війська розстрілювали університетського асистента І. Лоюка, а між забраними був також чільний український діяч М. Тарко. Серед буковинських лідерів, які на початку липня 1941 року керували українським життям у Чернівцях, були П. Войновський, Б. Кіндзірський, О. Микитюк, П. Шавло та інші.

Після того, як українська влада протрималася тиждень на Вижниччині 7 липня прибули перші стежі румунського війська з Берегомету над Серетом. Українська влада вітала румунське військо як союзників у боротьбі проти комунізму, та старалася розтлумачити румунським старшинам, що населення північної Буковини бажає долучитися до України. Однак після свого приходу румуни почали зривати українські прапори і написи, а Український Комітет залишили для зв'язку з місцевим населенням.

Разом з тим, збільшувалися переслідування всіх тих, хто відкидав румунські накази. 11 липня 1941 року Український Комітет

закінчив свою працю, а більшість з його активних діячів перейшли на галицьку сторону. Також і в інших частинах Буковини – у Чернівцях, Кіцмані та Заставні румунські війська ліквідували новопосталу українську владу, замінюючи її румунською цивільною адміністрацією.

Події на Буковині в червні 1941 року були проявом сили українського революційного підпілля, якому почали допомагати широкі українські маси Буковини. Українську владу, яка проіснувала неповних два тижні, знову узурпував загарбник.

II. «ЗДОБУТОК»

Переможний для рою «**НЕСКОРЕНІ**» територіальний етап Всеукраїнської дитячо-юнацької військово-патріотичної гри

"Сокіл" ("Джура") - 2023

(1 місце у конкурсах: "Ватра", "Добре діло", "Впоряд", "Розбирання та збирання АК-74"; 2 місце у конкурсі "Відун", "Рятівник")

*Участь у благодійному ярмарку солодощів "Ми Незламні"
(кошти було передано на закупівлю дрона для наших захисників)*

Збір гуманітарної допомоги людям похилого віку

Участь у акції «Посади дерево» та «Чисте узбіччя»

Участь у акції «Напиши листа Захиснику»

Спортивні досягнення учасників рою «НЕСКОРЕНИ»

